

Happy 4 nothing ! - 23/07/2009

Gent - Als het straattheater begint, begint elk jaar opnieuw een beetje 'mijn Gentse Feesten'. En ook dit jaar zal dat niet anders zijn, tenzij de weergoden een stokje in de wielen steken ?

Tegen de middag een telefoontje van de Gentenaar om als volksjury een aantal straattheaters te gaan bekijken. Ik dus in mijn, niet erg voor de feesten geschikte plunje (nee, 't was ook niet mijne schort) mijn collegaatjes en babyboomende moeders achtergelaten, via de autostrade op weg naar Gent.

Recht tegenover de Van Eyck een plekske voor mijnen automobiel gevonden, belachelijk dichtbij de Sint Baafssite dus, de place to be voor het straattheaterfestival. 'k Heb ingestoken in den parkeermeter voor een uurke of 2 maar omdat ik te voet naar huis kwam (teneinde mijn conditie wat op peil te houden), zal mijn ventje vanavond wel zien of er een bonneke tussen de ruitenwissers zit.

Eerste stop, een mini circustent, net aan het begin van het plein. [The flying Karamazov brothers](#) vliegen er door de lucht, dat is althans wat de affiche belooft ... Het kleine, oergezellige circusje zat aardig vol, op bakken, planken en koffers. Illie, een boom van een vent wou aan zijn trapezenummer beginnen maar zijn broer Yvan liet op zich wachten. Waarom hij gekozen heeft om trapezist te worden ? Omdat een trapeze het mooiste is wat er bestaat. Zweven aan een trapeze is als zweven in een gat van lucht. Moesten er wat meer mensen af en toe amen aan een trapeze hangen, dan zou er minder ruzie zijn, minder oorlog ook, want trapezewerkers moeten vertrouwen hebben in elkaar en is het daarom niet dat het draait in de wereld ?

Zoals Illie vertelt over het leven in het circus, is het alsof je ze zelf hebt gekend, de leeuw, de vrouw met de baard, de messenwerper, de clown. Meesterlijk hoe hij op samenzweerderige toon ons het grootste geheim van de Gentse feesten verklapt ... Als ge 't graag zelf wil weten, zal je eens moeten gaan kijken, hé, curieuzeneus !

Als Illie ons het circus uitjaagt, belanden we weer (!) in de regen. Geen paraplu, want in mijn naar het werk te gaan plunje, dus eventjes schuilen vooraleer de weergoden me veranderen in een waterkicken. Dan te voet naar het Emiel braunplein voor de tweede en derde straattheateract of the day.

De eerste dy-harders zitten al ruim een uur op voorhand op de ttribune, maar gelukkig kan ik er me nog ergens tussenin nestelen, want op de grond, da's misschien iets voor kinderen en jongeren maar voor vrouwen van mijn leeftijd (en standing) met een gehavend staartbeen lijkt die harde ondergrond geen optie meer.

[Los 2 Play](#), vier hippe Spanjaarden uit Barcelona, notabene, mogen de kop van het straattheater er op het Emiel Braunplein afbijten.

Ondertussen schijnen zeven zonnen, hoe zou het ook anders kunnen met Spanjaarden in de buurt. Een onhandig kneusje, een coole macho, een verlegen schatje en een prima ballerina rijgen de ene acrobatische act naadloos aan de andere. Voortdurend overgoten met aangepaste muziek en een grote dosis humor. Vooral de mimiek van de acteurs is bij wijlen hilarisch. Bangelijk professioneel afgewerkt, deze fantastische act, waarvan alleen de act met het water én een beetje voorspelbaar én een beetje langdradig was.

En dan mocht [Cirq'ulation](#) Locale met happy 4 nothing de ring in ! Alleen de titel al : grappig en doordacht ... Om van de act maar te zwijgen. Belgische Jan uit Brugge (ge weet wel ... dat openluchtmuseum) en Franse Chris uit Rijsel (die een aardig woordje Nederlands sprak en dus een halve Vlaming is) brachten een verrassend veelzijdig spektakel vol acrobatie, hip-hop, ballet, magie en circus en dat alles in, rond en op 2 kisten. De voortdurende interactie met het publiek, de manier waarop ze inspeelden op het klokgelui van Sint Baafs, de GSM-ende dame, het kind dat zijn ballonnetje weg zag vliegen, waren hartverwarmend en benadrukten dat dit vaak clowneske duo eigenlijk dolgraag mensen entertaint. Een beetje chauvinisme is hier terecht op zijn plaats !

Hier is maar één woord voor, of liever het zijn er drie : ik heb genoten !

Alleen naar [mira miro](#) zou ik zeggen, alléén niet allemaal want dan kan ik er misschien niet meer bij en verliest dit straattheater een beetje zijn authenticiteit. Maar d' er kan altijd wel eentje bij, zou ik zo zeggen !

